

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

بهرام رحمانی

۱۱/۰۲/۰۲

دستور «سید علی خامنه ای»

برای ترور «رفیق حریری»

مقدمه

دادستان دادگاه ویژه لبنان در لاهه، روز دوشنبه ۲۷ جدی [دی] ۱۳۸۹ - ۱۷ جنوری ۲۰۱۱، کیفرخواست متهمان پرونده قتل رفیق حریری، نخست وزیر پیشین لبنان را صادر کرد.

دادگاه رفیق حریری که از سال ۲۰۰۵، آغاز شد انگشت اتهام را به سوی سوریه، حکومت اسلامی ایران و حزب الله گرفت. در حالی که حزب الله و حتی خامنه ای پیش از اعلام رأی دادگاه گفته بودند که رأی دادگاه را به رسمیت نمی شناسد.

رفیق حریری، نخست وزیر پیشین لبنان، در ۱۴ فبروری ۲۰۰۵، به همراه ۲۲ نفر دیگر در انفجار مهیبی در بیروت به قتل رسیدند.

این دادگاه با انتشار بیانیه ای اعلام کرد، دادستان پس از تکمیل تحقیقات در مورد ترور رفیق حریری، کیفرخواست را به قاضی مقدماتی تحویل داده است.

شبکه بین المللی تلویزیون فرانسه در گزارشی از بیروت، گفته انتظار می رود در این کیفرخواست، گروه شیعه حزب الله به دست داشتن در ترور رفیق حریری، نخست وزیر سابق لبنان متهم شود.

در متن کیفرخواست آمده است که سپاه قدس سپاه پاسداران پس از دستور علی خامنه ای برای ترور حریری وارد عمل شد و از اعضای لبنانی این سپاه برای ترور استفاده کرد.

در کیفرخواست دادگاه بین المللی ترور رفیق حریری قید شده که سردار قاسم سلیمانی به عنوان فرمانده سپاه قدس رهبری عملیات را بر عهده داشته است.

تهدیدهای حزب الله لبنان به یک جنگ داخلی، احساس ترس، استرس و اضطراب را به جان شهروندان لبنانی انداخته است. حکومت اسلامی ایران، نقشی عمده و مهمی در ایجاد این فضای جنگ طلبی لبنان دارد.

سقوط دولت لبنان، در ۱۲ جنوری در پی خروج حزب الله و متحدانش از دولت ائتلاف ملی و شکاف عمیق میان جناح های رقیب، مردم لبنان را به سرآشویی آینده ای مبهم، توأم با ترس و اضطراب انداخته است. کابینه لبنان به ریاست سعد حریری ۳۰ وزیر داشت که ۱۵ نفرشان از جریان ۱۴ مارچ، ۱۰ وزیر از جریان ۸ مارچ است و پنج وزیر نیز از طرف رئیس جمهور معرفی شده بودند. حزب الله لبنان که تحت حمایت کامل حکومت اسلامی ایران قرار دارد، روز چهارشنبه با کناره گیری وزرایش، دولت سعد حریری را ساقط کرد و تهدید کرد که در برابر این اتهامات کوتاه نخواهد آمد. به گزارش منابع خبری تصمیم استعفاء وزیران مخالف حریری زمانی اتخاذ شد که تلاش های تازه عربستان سعودی، ترکیه، قطر و سوریه برای ادامه ثبات و آرامش در لبنان بی نتیجه ماند.

تهدیدهای حزب الله و سقوط دولت لبنان

به گزارش خبرنگار سایت «تابناک» از لبنان، سایت نزدیک به محسن رضائی، با استعفاء یازده وزیر متعلق به گروه ۸ مارچ، کابینه سعد حریری نخست وزیر لبنان از دارا بودن حداقل وزراء محروم ماند و از مشروعیت قانونی خارج شد.

بنابر این گزارش، «پیش از این منابع خبری نزدیک به گروه ۸ مارچ - نزدیک به حزب الله لبنان - اعلام کرده بودند در صورت تداوم دخالت گروه های خارجی و نزدیک به صهیونیست ها در جریان دادگاه ترور رفیق حریری نخست وزیر فقید لبنان و عدم پیگیری مناسب این مسأله از سوی دولت، وزرای متعلق به جریان سیاسی ۸ مارچ از حضور در دولت استعفاء خواهند داد.»

به گزارش خبرگزاری ها از بیروت، محمد جواد خلیفه، وزیر بهداشت لبنان، روز چهارشنبه ۱۹ جنوری ۲۰۱۱، در گفتگو با خبرگزاری فرانسه، اعلام کرد: در صورتی که به درخواست های حزب الله و متحدان آن در خصوص نتایج تحقیقات دادگاه رسیدگی کننده به ترور رفیق حریری نخست وزیر سابق این کشور عمل نشود، این جنبش و متحدانش از دولت لبنان خارج خواهند شد.

سران حکومت اسلامی ایران و حزب الله لبنان، از مدت ها پیش دست به تلاش ها و تهدیدهای گسترده در رابطه با کیفرخواست دادگاه رفیق حریری، نخست وزیر پیشین و مقتول لبنان، زده بودند. چرا که گفته می شد در این کیفرخواست از عاملان قتل نام برده شده که از اعضای حزب الله و در ارتباط با حکومت اسلامی ایران بوده اند. علی خامنه ای، یک ماه پیش در دیدار با سعد حریری در تهران، نخست وزیر لبنان، با «فرمایشی» خواندن دادگاه فوق، مخالفت خود را با روشن شدن حقیقت ابراز کرده بود.

روزنامه النهار چاپ لبنان، روز شنبه ۱۵ جنوری ۲۰۱۱، در پی تحویل نتایج تحقیق دادگاه بین المللی نوشت؛ بر اساس گزارش این دادگاه، «آیت الله علی خامنه ای فرمان قتل حریری را صادر کرده و این قتل توسط واحد قدس سپاه پاسداران ایران و حزب الله لبنان به اجراء گذاشته شده است.»

قبل از این وقایع تلاش هایی صورت گرفت که اوضاع لبنان به این حد نگران کننده نرسد. اما ظاهرا این تلاش ها نتیجه ای نداد. در بیانیه ای که روز پنج شنبه ۲۰ جنوری ۲۰۱۱ از سوی احمد داووداوغلو وزیر خارجه ترکیه و شیخ حمد بن جاسم بن جابر، همتای قطری او در بیروت منتشر شد، گفته شده که تلاش های این دو کشور برای میانجی گری در لبنان به طرخی منجر شده که می تواند به خواست های سیاسی و حقوقی برای برطرف کردن بحران کنونی در لبنان پاسخ دهد.

این بیانیه می‌افزاید: «ولی دو کشور با توجه به قیدوشرط‌های معینی، تصمیم گرفتند که تا اطلاع بعدی تلاش‌های خود را در لبنان متوقف کنند.» به نظر می‌رسد که تلاش این دو کشور، برای برقراری پیوندی دوباره میان فراکسیون سعد حریری و گروه مسلح حزب الله، با ناکامی روبرو شده است.

پیش از این دو کشور، عربستان سعودی نیز اعلام کرده بود که بدون دست‌یابی به نتیجه‌ای مشخص، به تلاش‌های میانجی‌گرانه خود در لبنان پایان داده است. طبق اطلاع دفتر سعد حریری، سعود الفیصل، وزیر خارجه عربستان، روز چهارشنبه ۱۹ جنوری ۲۰۱۱، در گفتگویی تلفنی با نخست‌وزیر لبنان، پشتیبانی خود را از ثبات در این کشور اعلام کرده بود.

هم‌چنین حریری، قبل از سقوط دولتش به امریکا سفر کرد و با مقامات آن کشور به ویژه اوباما دیدار و گفتگو کرد. او هم‌چنین به پاریس رفت و با سارکوزی دیدار کرد.

تحقیق دادگاه بین‌المللی لاهه درباره قتل رفیق حریری

به گفته مسئولان دادگاه بین‌المللی جنائی لاهه، متن کیفرخواست در روز دوشنبه ۲۷ دی ۱۳۸۹ - ۱۷ جنوری ۲۰۱۱ در هلند صادر شده، اما برای جلوگیری از تشدید تنش‌های سیاسی در لبنان هنوز از جزئیات اتهامات و اسامی متهمان گزارشی منتشر نشده است.

دادگاه، رفیق حریری یک دادگاه بین‌المللی است و از محدوده اختیارات لبنان خارج است و نمی‌تواند مانع آن شود. دولت لبنان، تنها تعهد کرده است که ۵۱ درصد از مخارج دادگاه را تأمین نماید. تغذیه دولت در لبنان نمی‌تواند وقفه‌ای در آن ایجاد کند. زیرا سازمان ملل کل می‌تواند هزینه آن را تأمین کند و حتی از کشورهای دیگر کمک بگیرد. سیدحسن نصرالله دبیرکل حزب الله لبنان از مقام‌ها و مردم این کشور خواسته است که هرگونه همکاری با دادگاه بین‌المللی رسیدگی به پرونده ترور رفیق حریری، نخست‌وزیر پیشین لبنان را قطع کنند و از دادن هرگونه اطلاعات به این دادگاه خودداری ورزند.

وی در سخن رانی زنده تلویزیونی اش گفت که هر اطلاعاتی که در اختیار این دادگاه قرار داده شود در اختیار اسرائیل قرار می‌گیرد و از آن علیه حزب الله استفاده خواهد شد.

دبیرکل حزب الله گفت که برای اولین بار سکوتش را درباره عملکرد دادگاه بین‌المللی شکسته و برای منحرف کردن افکار عمومی از ترور رفیق حریری ادعا کرده است که بازرسان این دادگاه بیش از آن که به دنبال یافتن عاملان قتل رفیق حریری باشند به دنبال کسب حداکثر اطلاعات در مورد حزب الله هستند، اطلاعاتی که به گفته او، در اختیار سازمان‌های اطلاعاتی غربی و اسرائیل گذاشته خواهد شد. او هشدار داد که دادن اطلاعات به بازرسان دادگاه به معنی دشمنی و رویارویی با حزب الله خواهد بود.

سیدحسن نصرالله گفت اطلاعاتی در دست دارد که نشان می‌دهد بازرسان بین‌المللی طی فعالیت پنج ساله‌شان در لبنان خواهان دسترسی به پرونده تمام دانش‌جویانی که در هفت سال اخیر در لبنان تحصیل می‌کرده‌اند، شده‌اند. به گفته او، این بازرسان، هم‌چنین دسترسی به تمامی ارتباطات تلفنی در کشور را خواهان شده و نقشه‌های جزئی و دقیق از تمام خاک لبنان را طلب کرده‌اند.

روز چهارشنبه دو تن از بازرسان دادگاه بین‌المللی همراه با مترجم خود و یک مامور پلیس مخفی به مطب دکتر ایمان شراره، پزشک متخصص زنان در محله اوزاعی واقع در حومه شیعه نشین جنوبی بیروت مراجعه کردند و از او خواستند آدرس و شماره تلفن همه بیمارانی را که از هفت سال پیش تاکنون به او مراجعه کرده‌اند در

اختیارشان قرار دهد. به گفته سید حسن نصرالله، دکتر شراره پزشک معالج همسران و دختران مسؤولان رده بالا و فرماندهان حزب الله است.

وقتی دکتر شراره به بازرسان که یکی از آن ها استرالیایی و دیگری فرانسوی بودند توضیح داد که این اطلاعات حجم زیادی دارد و شامل پرونده هفت هزار مراجعه کننده می شود، آن ها خواسته خود را به آدرس و شماره تلفن تنها هفته تن از این مراجعه کنندگان کاهش دادند.

اما در این بین ده ها زن که عده ای از آنان روبنده به چهره داشتند به مطب وارد شدند و به بازرسان حمله کردند، کیف یکی از بازرسان و تلفن همراه مامور پلیسی که همراه شان بود ربوده شد و بی آن که موفق به کسب اطلاعات مورد نظر خود شوند، ناچار به ترک مطب شدند.

مدارکی که بازرسان از یک تلفن سیار به دست آورده اند، برخی اعضای حزب الله را با ترور حریری مرتبط کرده است.

در هر صورت آن گونه که سیدحسن نصرالله و دیگر مقام های لبنانی، از جمله نخست وزیر این کشور گفته اند، قرار است دادگاه بین المللی رسیدگی کننده به پرونده ترور رفیق حریری به زودی افرادی از حزب الله را به عنوان متهم و مظنون احضار کند.

پیش بینی می شود که صدور چنین قراری از این دادگاه، باعث رویارویی جناح های سیاسی لبنان و بروز تنش در این کشور شود.

حزب الله، فقط قادر است در این روند اخلاص و بحران ایجاد کند و کمی آن را به تعویق بیندازد. کشورهای عربی، نگرانی خود را در رابطه با وضعیت لبنان ابراز داشته اند. عمر موسی، دبیر کل اتحادیه عرب با خطرناک خواندن وضعیت لبنان، از طرفین خواسته است تا از هرگونه اقدامی که به درگیری و خشونت منتهی شود خودداری کنند.

دبیرکل اتحادیه عرب، متذکر شده که تمامی کشورهای عضو این سازمان از بحران سیاسی لبنان بسیار نگران هستند و به هیچ وجه نمی خواهند که باز هم این کشور به وضعیت گذشته بازگردد.

دادستان محکمه ای که با پشتیبانی سازمان ملل متحد فعالیت می کند ادعای قتل سال ۲۰۰۵ رفیق حریری را منتشر کرده است.

محکمه رفیق حریری در بیانیه ای در وبسایت اش نوشت: «دادستان محکمه (دانیل بلمار) متن اتهامات و شواهد را تحویل قاضی دادگاه اولیه داده است.»

مقام های سازمان ملل گفته اند که هویت مظنونان تا زمانی که قاضی فرانزن ادعای قتل را تأیید و احکام جلب را صادر نکرده فاش نخواهد شد - فرآیندی که می تواند دو تا سه ماه زمان ببرد.

وب سایت خبری مکس نیوز، نوشته است که گروه تحقیق سازمان ملل درباره پرونده ترور رفیق حریری، نخست وزیر اسبق لبنان، آیت الله خامنه ای، رهبر حکومت اسلامی را به عنوان مسؤول ترور رفیق حریری معرفی خواهد کرد.

در این گزارش که هم اکنون به بیرون درز کرده قرار است تا چند هفته دیگر منتشر شود، آیت الله خامنه ای به عنوان فردی که دستور قتل رفیق حریری را صادر کرده، معرفی شده است. در این گزارش آمده این قتل توسط سپاه قدس و با همکاری حزب الله لبنان انجام شده است.

سایت «مکس نیوز»، به نقل از یک منبع نزدیک به گروه تحقیق اعلام کرده است که قاسم سلیمانی، فرمانده سپاه قدس، دستور این قتل را به عماد مغنیه، رهبر سابق نظامی حزب الله لبنان داده و مغنیه به همراه برادر خود، مصطفی بدرالدین، دست به ترور رفیق حریری زده اند. عماد مغنیه خود، دو سال پیش، در یک عملیات تروریستی در دمشق به قتل رسید.

هم چنین گفته می شود بشار اسد، رئیس جمهور سوریه و برادر وی، آصف شوکت، رئیس سازمان اطلاعات سوریه، در جریان این ترور بوده اند. این گزارش افزوده است که برطبق نظر آیت الله خامنه ای، رفیق حریری مامور عربستان سعودی بوده و با کشته شدن وی راه به دست گرفتن کنترل لبنان توسط حزب الله هموار خواهد شد.

لبنان و قطب بندی های سیاسی آن

کشور کوچک و کوهستانی لبنان، تا سال ۱۹۴۶ تحت استعمار کشور فرانسه قرار داشت. در سال ۱۹۴۶، این کشور استقلال خود را به دست آورد و به عنوان کشوری مستقل به رسمیت شناخته شد.

مردم لبنان از گروه های نژادی و ملیت های مختلفی هم چون اعراب، آسوریان، سریانی ها، ارمنی ها، کردها و یهودیان تشکیل شده است. در این کشور مذاهب و ادیان مختلفی حضور دارند که از آن میان مسیحیان و مسلمانان سنی جمعیت بیش تری دارند و پس از آن شیعیان و دروزیان در مرتبه سوم و چهارم قرار دارند. لبنان همواره در گذرگاه تاریخ از اهمیت فوق العاده ای برخوردار بوده است. تعداد قابل توجهی از پناهندگان فلسطینی نیز در کشور لبنان زندگی می کنند.

از سال ۱۹۷۵ تا اوایل دهه ۱۹۹۰، لبنان جنگ داخلی خونینی را تجربه کرد و اکنون مدت دو دهه سال است که این جنگ پایان یافته و مردم لبنان به بازسازی کشور خود مشغولند.

اکنون وضعیت داخلی لبنان، ۵ سال پس از ترور نخست وزیر رفیق حریری، بحرانی تر شده و احتمال این که دچار جنگ خانمانسوز داخلی جدیدی شود دور از انتظار نیست.

چندین دهه است که خاورمیانه شاهد دو منطقه بسیار حساس فلسطین و لبنان است. در واقع مردم این دو کشور قربانی سیاست های منطقه ئی و بین المللی هستند.

صف آرائی دولت های منطقه ئی و بین المللی مشخصا در لبنان، به این شکل است که اتحادی از کشورهایی تشکیل شده که سیاست های فعلی دولت های غربی و در رأس همه دولت امریکا به رهبری اوباما، پیروی می کنند. کشورهای منطقه ئی چون مصر، عربستان، اردن و بخشی از شیخ نشینان حاشیه خلیج فارس نیز در این اتحاد قرار دارند.

اتحاد و یا جبهه بندی دیگری به محوریت سوریه، حکومت اسلامی ایران و حزب الله لبنان است که در مقابل اتحاد غرب گرایان قرار دارند.

اوباما و غیر بیش تر به دنبال آن راه حل مسائل خاورمیانه هستند تا از یک سو منافع خودشان حفظ شود و از سوی دیگر، امنیت دولت اسرائیل تأمین شود.

به نظر می رسد که قبل از تحولات اخیر و به دنبال سقوط دولت حریری و انتخاب نخست وزیری از گروه حزب الله، ظاهرا دولت امریکا و اتحادیه اروپا و دولت حاکم قبلی حریری در لبنان، خواهان حفظ ثبات و آرامش میان گروه های مختلف لبنانی بودند.

سفر ۴ ساعته و تشریفاتی ملک عبدالله به همراه بشار اسد که در ۳۰ جولای امسال و در خلال دادگاه جنجالی رفیق حریری رخ داد، اگرچه به استحکام بخشی گروه های طرفدار این دو کشور در لبنان تعبیر شد اما ظاهراً نشانه ای از علاقه مندی دو کشور به حفظ ثبات در لبنان بود. عربستان، به طور مشخص به خاطر حمایت از دولت وقت لبنان به نخست وزیری سعد حریری که با میانجی گری این کشور برای به توافق رسیدن جریان ۸ مارچ به قدرت رسید، دلایل قوی تری برای نشان دادن علاقه خود به تقویت دولت فعلی و پرهیز از هرگونه جنگ و درگیری داخلی در لبنان بود. سوریه پس از ترور رفیق حریری و ائتلاف جریان ۱۴ مارچ به رهبری سعد حریری، در لبنان منزوی شد.

سرانجام با تحولات منطقه و به ویژه با قدرت گیری حکومت اسلامی در ایران، موقعیت شیعیان لبنان نسبت به دوره امام موسی صدر، دگرگون شد و حزب الله به عنوان یک نیروی مسلح اعلام موجودیت کرد. جنبش امل، با حمایت و پشتیبانی همه جانبه ارتش و دولت سوریه، به رویارویی با جناح های چپ رادیکال پرداخت. برای مثال، هنگام مداخله سوریه در لبنان در نیمه سال ۱۹۷۶، ارتش سوریه با مخالفت شدید سازمان آزادی بخش فلسطین «ساف» (به استثنای برخی سازمان های طرفدار سوریه) و نیز گروه های چپ رادیکال لبنان مواجه شد. اما موسی صدر، همانند جناح های مارونی، از ورود ارتش سوریه به لبنان، استقبال کرد. همین استقبال جنبش امل از ورود ارتش سوریه به لبنان تا به امروز نیز ادامه یافته است. بنابراین، یکی از دولت هایی که تا به امروز لبنان را بی ثبات کرده و به ادامه جنگ های داخلی این کشور دامن زده است، ارتش سوریه است.

امام موسی صدر، رهبر شیعیان لبنان، در اوایل قدرت گیری حکومت اسلامی ناپدید شده و هنوز هم این مسأله در هاله ای از ابهام باقی مانده است.

موقعیت لبنان، حملات نظامی اسرائیل به لبنان و نیروهای خارجی در این کشور

اسرائیل، کشوری کوچک و باریک است که در سواحل جنوب شرقی دریای مدیترانه قرار گرفته و سرزمینی اکثر خشک و بیابانی است، ولی شمال آن دارای آب کافی بوده و سرسبز و خرم است.

لبنان، دارای جمعیتی حدود چهار میلیون نفر است. وسعت کشور لبنان ده هزار و چهار صد کیلومتر مربع یعنی حدود يك صدو پنجاهم ایران است. بدین معنی که کشور ایران، ۱۵۰ برابر بزرگ تر از کشور لبنان است. میانگین درآمد در کشور لبنان، حدود ۳۷۰۰ دلار امریکا است. این مبلغ تقریباً سه برابر میانگین درآمد در کشور ایران و چهار برابر میانگین درآمد در کشور سوریه است. و این در حالی است که این کشور کوچک، فاقد هرگونه ذخائر معدنی هم چون نفت و گاز است.

کشاورزی و صنعت توریسم مهم ترین منابع در آمد لبنان به حساب می آیند. واحد پول لبنان لیر لبنانی است که هم اکنون تقریباً هر ۱۵۰۰ لیر لبنانی با يك دلار امریکا مبادله می گردد.

درآمد نسبتاً بالای مردم لبنان، عمدتاً به دلیل تجارت بین المللی است که در مرزهای لبنان به ترتیب عبارتند از: مرز مشترك با سوریه ۳۷۵ کیلومتر؛ مرز مشترك با فلسطین تحت اشغال دولت نژادپرست اسرائیل ۷۹ کیلومتر و خط ساحلی دریای مدیترانه ۲۲۵ کیلومتر.

لبنان، دارای یکی از زیباترین سواحل مدیترانه ای است و به همین دلیلی نیز دورانی به «عروس خاورمیانه» معروف بود.

بیروت، پایتخت لبنان با وجود این که در اثر جنگ های داخلی و حملات اسرائیل، صدمات زیادی دیده، اما زیباترین شهر خاورمیانه می باشد. شهری ساخته شده در میان کوه های جنگلی و مشرف به یکی از زیباترین سواحل مدیترانه، با ساختمان هائی بلند و مدرن و خیابان های پهن که از میان شهر می گذرند.

لبنان، اولین کشور خاورمیانه است که چندین شبکه تلویزیون خصوصی متعلق به جناح های مختلف سیاسی دارد. در طی جنگ های داخلی حدود يك صد شبکه رادیویی خصوصی در این کشور فعال بودند که در حال حاضر دولت سعی در کنترل کردن آن ها دارد و اکنون فقط تعدادی از آن ها مشغول به فعالیت هستند.

در لبنان، دوازده روزنامه که معروف ترین آن ها روزنامه «النهار» و روزنامه «السیفر» هستند به طور دائم و آزادی منتشر می شوند. تعداد مجلات در لبنان، بالغ بر شصت مجله است.

اسرائیل از سه طرف، با کشورهای عرب همسایه است، ولی از غرب و جنوب راه به دریا دارد. در شمال اسرائیل، کشور لبنان قرار دارد. سوریه در شمال شرق، و اردن در شرق این کشور واقع شده است. اسرائیل در جنوب با مصر، هم مرز است و عربستان سعودی در فاصله چند کیلومتری از بندر ایلات (جنوبی ترین نقطه اسرائیل) واقع شده است.

مساحت اسرائیل، در مرزهای پیش از جنگ شش روزه سال ۱۹۶۷، از ۲۲ هزار کیلومتر تجاوز نمی کرد. اما با اضافه شدن کرانه باختری رود اردن به آن، این مساحت به ۲۷۸۰۰ کیلومترمربع رسید. فاصله اسرائیل تا شهرهای عرب نشین کرانه باختری رود اردن، حدود ۱۵ کیلومتر است و تا مرز اردن بیش تر از ۴۰ کیلومتر فاصله ندارد.

دولت های اشغال گر و نژادپرست و نظامی - سیاسی اسرائیل، در حدود شش دهه اخیر که از حاکمیت شان می گذرد، همواره سرزمین های فلسطینی را در اشغال خود دارد و به ویژه با محاصره غزه و حملات پی در پی به این منطقه همه مردم آن جا را در فقر و گرسنگی مطلق قرار داده و هم با حملات هوایی و زمینی و دریائی پی در پی مردم بی شماری را به قتل رسانده است.

نیروهای هوایی و زمینی و دریائی اسرائیل بارها به لبنان حمله کرده و دست به تخریب و کشتار زده اند. غیر از جنگ ۳۳ روزه اخیر، سحرگاه ۱۶ سپتامبر ۱۹۸۲، سرآغاز دو روز و دو شب کشتار و مقاومت در دو اردوگاه صبرا و شتیلا در لبنان بود. کشتار و قتل عام بی رحمانه هزاران تن از زنان، مردان و کودکان آواره فلسطینی به دست فالانژهای لبنانی و با حمایت و پشتیبانی تسلیحاتی نظامیان اسرائیلی به رهبری آریل شارون، واقعه کمی نبود که از ذهن بشریت پاک شود. قتل عامی که در میانه جنگ های داخلی لبنان، که از اوایل دهه ۱۹۷۰ میلادی آغاز شد و دست کم ۱۵ سال به طول انجامید، رقم خورد.

دیوید هرست خبرنگار معروف غربی در توصیف آن رویداد در کتاب خود می نویسد:

«اولین واحد شامل ۱۵۰ فالانژیست پس از عبور از موانع اسرائیلی ها از در اردوگاه شتیلا وارد شدند که گروهی از آن ها علاوه بر سلاح، چاقو نیز به همراه داشتند. قتل عام به مدت ۴۸ ساعت شروع شد و حتی در شب نیز با روشن کردن محوطه اردوگاه توسط اسرائیلی ها ادامه داشت: آن ها به زور وارد خانه های مردم شده و فلسطینی های در خواب را به رگبار مسلسل بستند. فالانژ ها بعضاً قبل از کشتن آنان را شکنجه می دادند چشم هایشان را درمی آوردند، زنده زنده پوست شان را می کنند، شکم ها را می دریند، به زنان و دختران گاه بیش از ۶ بار تجاوز می کردند و بعد سینه هایشان را می بریدند و در آخر به ضرب گلوله آن ها را از پا درمی آوردند. بچه ها را از وسط دو شقه می کردند و مغزشان را به دیوار می کوبیدند. در حمله به بیمارستان عکا تمام بیماران را بر روی تخت خود کشتند. دست بعضی را به ماشین می بستند و در خیابان ها می کشیدند، دست های فراوانی برای بیرون

آوردن دستبند و انگشتر قطع شد. در نهایت چند بولدوزر به اردوگاه آورده تا علاوه بر دفن مقتولان خانه های سالم را با خاک یک سان کنند اجساد مردم تا چند روز بر زمین مانده بود و گربه ها از گوشت آنها می خوردند و آن قدر وحشی شده بودند که به مردم زنده نیز حمله می کردند زیرا به خوردن گوشت انسان عادت کرده بودند. (هرست، دیوید، «تفنگ و شاخه زیتون»، ترجمه رحیم قاسمیان، ص ۴۶۸-۴۶۹)

در ادامه جنگ داخلی در لبنان، وزرای خارجه عرب، در ۸ جون ۱۹۷۶، در نشستی در قاهره خواستار ورود نیروهای بازدارنده عرب به لبنان شدند که در ۲۰ جون ۷۶ اولین گروه متشکل از ۹۰۰ سوری و لیبیائی و ۱۳۰۰ نفر از عربستان و سودان وارد لبنان شدند که بعدا سوریه با اعزام حدود ۶۰۰۰ سرباز بیش ترین تعداد را در این ارتش به عهده گرفت و جای پای خود در لبنان هم از جنبه نظامی و هم سیاسی محکم تر کرد.

نخستین مداخله نظامی مهم امریکا در لبنان نیز با اعزام تفنگداران دریائی در سال ۱۹۵۸ صورت گرفت و تا سال ۱۹۸۳، روند جابه جایی و افزایش این نظامیان ادامه داشت. اما انفجار مقر این نظامیان در اکتبر همین سال و کشته شدن ۲۴۱ تفنگدار امریکائی، سبب شد شمار این نظامیان به شدت کاهش یابد و سپس به کشور خود بازگردند.

موضع گیری سران حکومت اسلامی درباره بحران لبنان

به دنبال انتشار خبرها درباره دست داشتن مقامات حکومت اسلامی در ترور رفیق حریری، علاوه بر سیدحسن نصرالله، سران و مقامات حکومت اسلامی سخت به تکاپو افتاده اند.

علی اکبر ولایتی، مشاور رهبر حکومت اسلامی در امور بین الملل، گفته است که: «دادگاه رفیق حریری با غرض سیاسی تشکیل شده و معرکه گردان آن صهیونیسم و امریکا هستند؛ چرا که در جنگ ۳۳ روزه لبنان ثابت شد که اسرائیل و امریکا در تقابل نظامی نمی توانند با مقاومت و حزب الله مقابله کنند... دادگاه بین المللی لاهه تبدیل شده به یک ابزار سیاسی برای قدرت های استکباری صاحب نفوذ در سازمان ملل تا بتوانند اهداف سیاسی خود را مانند دیگر نهادهای وابسته به سازمان ملل در آن دنبال کنند.»

رامین مهمان پرست، سخن گوی وزارت خارجه نیز با توصیف این دادگاه به عنوان «ابزار سیاسی» گفته است: «به نظر می رسد این دادگاه اساسا یک جهت گیری سیاسی دارد و کسانی که موضوعات مربوط به این دادگاه را پیگیری می کنند، به دنبال کشف حقیقت نیستند. این دادگاه اهداف خاصی را در دستور کار قرار داده و کمک هائی را که دولت امریکا برای برگزاری آن اختصاص داده، سیاسی بودن این دادگاه را بیش از پیش به ذهن متبادر می کند. ضمن این که در مراحل قبلی افراد زیادی را در این دادگاه به عنوان شاهد آوردند و مطالب زیاد را مدعی شدند که بعد مشخص شد این مطالب دروغین و کذب بوده است.»

پیش از این آیت الله خامنه ای نیز در دیدار با امیر قطر، درباره این دادگاه چنین یاد کرده بود: «دادگاه، دادگاهی فرمایشی است که هر حکمی بدهد، مردود است و امیدواریم طرف های تاثیرگذار و دخیل در لبنان، براساس عقل و حکمت عمل کنند تا این موضوع به یک مشکل تبدیل نشود.»

او، همچنین در دیدار با سعد حریری، فرزند رفیق حریری گفت که «لبنان را کشوری مهم و خط مقدم مقابله با رژیم غاصب صهیونیستی» می داند.

به گزارش صدا و سیمای حکومت اسلامی، احمدی نژاد چهارشنبه ۲۹ جدی [دی] ۱۳۸۹ - ۱۹ جنوری ۲۰۱۱، در یزد گفت، موضوع هسته ئی از نظر ملت ایران تمام شده است. وی خطاب به کشورهای غربی افزود: حالا باید گفت، بسم الله، بنشینید با ایران هسته ئی همکاری کنید.

احمدی نژاد گفت: این به نفع خود شماست. فضای جدیدی برای شما باز شده تا در رفتار و ارتباط خود با ملت ها تجدیدنظر کنید و بدانید ملت ایران سر سوزنی عقب نشینی نخواهد کرد.

احمدی نژاد، در مورد اوضاع لبنان نیز گفت، مسؤولی را (رفیق حریری) ترور می کنند و با فریب کاری انگشت اتهام را به سمت نیروهای وفادار (حزب الله) و ملت های دوست (جمهوری اسلامی) جهت گیری می کنند.

احمدی نژاد، با نگرانی از پیامدهای رأی دادگاه رسیدگی به ترور حریری گفت، می خواهم خطاب به رژیم صهیونیستی، دولت امریکا و برخی دولت های اروپائی که بی شرمانه در امور لبنان دخالت می کنند بگویم؛ اربابان صهیونیست، مسیر حرکت شما رو به سقوط است و در سرایشی باند منتهی به دره ای عمیق قرار گرفته اید.

احمدی نژاد، درباره اوضاع تونس نیز به دروغ پردازی پرداخت و به نحو مضحکی گفت، خیلی روشن است که ملت تونس با شعارهای اسلامی در برابر دیکتاتوری وابسته قیام کرد. در یک کلام خواست مردم تونس، «برقراری احکام اسلام ناب محمدی» است.

احمدی نژاد، از وقایع لبنان و تونس و غیره به حدی سراسیمه شده است که آشکارا هذیان و دروغ می گوید. اولاً نقش حکومت اسلامی در تسلیح و آموزش حزب الله و دخالتش در امور داخلی لبنان به حدی آشکار است که به هیچ وجه امکان پرده پوشی آن وجود ندارد. به علاوه نقش مذهب در تحولات انقلابی تونس به حدی کم رنگ است که خلاف پاره گونی های احمدی نژاد و دیگر هم فکران مرتجعش، حتی رهبر حزب اسلامی تونس، رسماً اعلام کرده است که «نه من خمینی هستم و نه شیعه و نه حکومت اسلامی» می خواهیم. بنابراین، حکومت اسلامی ایران و همه سران و مقامات آن، سی و دو سال است که در جامعه ایران و در سطح بین المللی، به سیاست های غیرانسانی و وحشیانه و تروریستی مشغولند.

تحولات تونس، مصر، یمن، الجزایر، آلبانی و... زنگ خطر را برای حکومت های مستبد و ارتجاعی به ویژه حکومت اسلامی ایران، به صدا درآورده است.

احمدی نژاد که مهارت و تجارب شخصی فراوانی نیز در زمینه های ترور، قطع دست و پا، تیر خلاص زنی به زندانیان سیاسی و تبلیغ و ترویج خرافات مذهبی و امام زمان تراشی و دروغ گوئی دارد، در ادامه سخنانش خطاب به رقبایش تأکید کرد: «دستان خود را کوتاه کنید زیرا اگر دست از شرارت بر ندارید، ملت لبنان و ملت های منطقه دست پلید شما را قطع خواهند کرد و مهر ذلت بر پیشانی شما خواهند کوبید.»

این حکومت جانی و تیپه کار، تاکنون در داخل و خارج کشور، صدها فعال سیاسی و فرهنگی را ترور کرده است؛ در زندان هایش، ده ها هزار زندانی سیاسی و غیرسیاسی را بی رحمانه و بدون دادگاه اعدام کرده است؛ از سرکوب سیستماتیک زنان دست برنمی دارد؛ سران این حکومت در سطح جهان، به دشمن درجه یک آزادی بیان و قلم و اندیشه معروفند؛ ملیون ها کودک را وادار کرده اند که به دلیل فقر از تحصیل دست بکشند و وارد بازار کار ارزان و بی رحم شوند. نهایت امر، هیچ شهروندی در ایران و حتی طرفداران دیروزیش نیز از تعرض و ترور مأمورین امنیتی و امام زمانی اش در امان نیستند و...

حکومت اسلامی، در سطح بین المللی نیز گروه های اسلامی تروریستی را از افریقا تا آسیا و غیره آموزش داده و مسلح کرده است که حزب الله لبنان و حماس نمونه هایی از آن ها هستند.

قبلاً کمک های مالی حکومت اسلامی ایران، به گروه های شیعه و به ویژه حزب الله لبنان، از طریق شعب بانک صادرات در بیروت به حزب الله پرداخت می شد اما ظاهراً پس از تحریم بین المللی این بانک و حساسیت های

ایجاد شده درباره فعالیت آن، انتقال نقدی پول و استفاده از اعتبارات سفارت ایران در لبنان، جایگزین نقل و انتقالات بانکی شده است.

در یکی از سایت های جناح اصلاح طلب حکومت اسلامی، درباره کمک های مالی به حزب الله لبنان آمده است، به منظور انتقال پنهانی کمک های مالی حکومت ایران به حزب الله، ماه گذشته و به بهانه هفته دوستی مردم ایران و لبنان، یک برنامه فرهنگی در این کشور تدارک دیده شد و هم زمان مهرداد بذریاش معاون محمود احمدی نژاد نیز به بیروت سفر کرد تا در پوشش این مراسم فرهنگی و به دور از چشمان رسانه ها، چهار صد میلیون دلار پول را به حزب الله تقدیم کند.

این گزارش، هم چنین حاکی ست، یکی از شبهه نظامیان حزب الله که پس از پایان جنگ سی و سه روزه مسئولیت دریافت کمک های ایران برای بازسازی ضاحیه جنوبی (پایگاه حزب الله در جنوب بیروت) را بر عهده داشته است، به اتهام اختلاس تحت تعقیب قرار گرفته است. گفته می شود همین تجربه و نیز شبهات بسیاری که درباره نحوه استفاده از کمک های نقدی ایران پس از جنگ ۲۰۰۶ وجود دارد باعث شده تا نماینده احمدی نژاد عهده دار انتقال ارز و هماهنگی های لازم شود.

روابط حکومت اسلامی ایران و حزب الله لبنان

حزب الله لبنان، تنها سازمان خارج از ایران است که با ایدئولوژی حکومت اسلامی و رهبری ایران پیوند خورده است. این گروه پس از به قدرت رسیدن حکومت اسلامی در ایران، با کمک این حکومت در لبنان تأسیس شده و هنوز از حمایت های بی کران مادی و معنوی حکومت اسلامی برخوردار است. حزب الله سال ۱۹۸۲ به وجود آمد. در واقع حکومت اسلامی ایران، لبنان را حیات خلوت خود می داند. حزب الله لبنان، در سال های نخستین تأسیس این گروه نظامی- سیاسی، سپاه پاسداران ایران نیروهای خود را جهت آموزش نظامی نیروهای حزب الله لبنان به این منطقه فرستاده بود و یا گروهی از آن ها را برای آموزش های نظامی - سیاسی و ایدئولوژیک به ایران آورده بودند.

در وقایع پس از مضحکه انتخابات ریاست جمهوری سال ۸۸، شماری از رسانه های داخلی و خارجی و حتی چند از وبلاگ نویسان ایرانی هویت برخی از سران حزب الله با تصاویرشان در کنار هجوم وحشیانه نیروهای سرکوبگر حکومتی به راه پیمائی مردم در تهران را فاش کردند.

در یک نمونه در زیر یکی از عکس ها، این خبر هم مشاهده می کنید: «حسین منیف اشمر که برادر دو شهید معروف استشهدای حزب الله لبنان علی منیف اشمر و محمد اشمر است و از سال ۱۳۷۴ در ایران به سر می برد، ضمن عضویت در سپاه پاسداران از اعضای دفتر نمایندگی حزب الله لبنان در ایران هم هست، در روز حمله به ستاد مهندس موسوی واقع در قیطریه تهران حضور فعالی داشته است. حاضران در ستاد قیطریه به مسلح بودن اشمر و ضرب و شتم نیروهای فعال ستاد موسوی توسط وی و همکارانش شهادت داده اند.

در واقع تاریخچه به کارگیری نیروهای خارجی در بدنه نیروهای نظامی کشور و از جمله سپاه پاسداران به زمان جنگ ایران و عراق برمی گردد که عراقی های عضو مجلس اعلای انقلاب اسلامی عراق در قالب یک لشکر به نام لشکر نه بدر در خدمت ایران بوده اند و البته بعدها افغان ها و شیعیان لبنانی هم به طور مشخص و آشکار در خدمت نیروی قدس سپاه درآمدند. هم اکنون نیز مدت هاست دو تیپ مشخص از نیروی قدس سپاه پاسداران یکی با استقرار در مجاورت سازمان صدا و سیما و محل نمایشگاه های بین المللی تهران که از بازماندگان لشکر نه بدر می

باشند مسؤولیت حفاظت از صدا و سیما را برعهده دارند و تیپ دیگر در خیابان امام خمینی تهران در کنار لشکر مخصوص ده سیدالشهداء به عنوان تیپ احتیاط تهران که از اعضای افغانی و لبنانی و سوری تبار می باشند هم چنان در بدنه امنیتی و انتظامی سپاه تهران می باشند. چهار سال پیش نیز وقتی که نیروی انتظامی در گشت های جدید ارشاد و امنیت خود که به «ماشین سپاه ها» مشهور شدند شایعه به کارگیری نیروهای خارجی و عرب زبان در آن ها شدت گرفت. ماجرا وقتی از شایعه به عینیت رسید که روزنامه نگاری در تهران اعلام کرد که به سراغ یکی از آن تیم های گشتی رفته و با آن ها درصدد مصاحبه برآمده اما از چهار نفر راکبان آن جیب فقط یک نفر از آن ها به فارسی تسلط داشته است، در بعد از آن بود که فرماندهی وقت نیروی انتظامی تهران بزرگ اعلام نمود افراد فوق و تعدادی بسیاری از این گشتی ها از نیروهای احتیاط نیروی انتظامی در استان خوزستان می باشند که در مواقع لزوم در دیگر مناطق کشور نیز به کار گرفته می شوند!، البته این توضیح و پاسخ این مقام نه تنها قانع کننده نبود بلکه مهر تأییدی بود بر همه شایعه ها.

به این ترتیب، در حال حاضر قطب بندی های سیاسی - اجتماعی میان دو گروه عمده لبنان، یعنی طرفداران دولت و اپوزسیون، آن قدر بحرانی و خصومت بار است که بیانگر قطب بندی های حاد آغاز دهه ۱۹۷۰، پیش از آغاز جنگ داخلی این کشور است. بنابراین، مردم لبنان با این قطب بندی های جدید، به شدت نگران و سراسیمه شده اند. حتی گفته می شود مردم به فکر ذخیره مواد غذایی و دارو و غیره افتاده اند. آن ها از این بیم و هراس دارند که وضعیت موجود از یک سو، به یک جنگ داخلی تمام عیار دیگر تبدیل شود و از سوی دیگر، اسرائیل از این وضعیت بهره برداری سیاسی - نظامی کرده و به این کشور حمله کند. در این میان، همه دولت های درگیر در مسایل لبنان، به دنبال منافع خود و تقویت طرفداران شان در آن کشور هستند و عموماً برایشان چندان اهمیتی ندارد که چه بلائی به سر مردم لبنان بیاید.

در چنین فضای سیاسی، محمود احمدی نژاد به لبنان سفر کرد تا موضع حزب الله را تقویت کند و از سوی دیگر، دولت لبنان را برای کنار کشیدن خود از پیگیری دادگاه رفیق حریری و متهم کردن حزب الله دور نگه دارد. حکومت اسلامی ایران، در طول سی و دو سال گذشته به طور آشکار چه از لحاظ مادی و چه از لحاظ معنوی از حزب الله حمایت کرده است.

احمدی نژاد در این سفر خود، رسماً و علناً نه مهمان دولت لبنان، بلکه به عنوان مهمان حزب الله بود. از این رو، حزب الله نیز تدارک وسیعی برای استقبال از او دیده بود. او، از نزدیک و مستقیماً با سران گروه حزب الله دیدار و گفتگو کرد.